

TÍCH CỰC HỌC TẬP VÀ LÀM THEO TƯ TƯỞNG, ĐẠO ĐỨC, PHONG CÁCH HỒ CHÍ MINH ĐỂ XỨNG ĐÁNG LÀ NGƯỜI “ĐẦY TỐ”, “CÔNG BỘC” CỦA NHÂN DÂN

TS NGUYỄN THANH SƠN
Trường Chính trị Sơn La

♦ **Tóm tắt:** Công tác xây dựng Đảng nói riêng và xây dựng các cơ quan, tổ chức trong hệ thống chính trị nói chung luôn bao gồm hai nhiệm vụ “xây” và “chống”. Xây là để chống và chống là để xây, trong đó lấy xây làm chính. Từ cách tiếp cận lấy “xây” để “chống” nói trên, qua bài viết, tác giả đề xuất một số vấn đề cần tránh trong rèn đức, luyện tài của cán bộ, đảng viên để xứng đáng là người “đầy tố”, “công bộc” của nhân dân theo tư tưởng Hồ Chí Minh.

♦ **Từ khóa:** Hồ Chí Minh; Phong cách Hồ Chí Minh; Công bộc; Đức; Tài.

Ngày nhận: 07-12-2021

Ngày thẩm định: 04-02-2022

Ngày duyệt đăng: 02-06-2022

Công tác xây dựng Đảng nói riêng và xây dựng các cơ quan, tổ chức trong hệ thống chính trị nói chung bao gồm hai nhiệm vụ “xây” và “chống”. Hai nhiệm vụ này có mối quan hệ chặt chẽ với nhau, “xây là để chống”, và “chống là để xây”, trong đó “lấy xây làm chính”. Một “cơ thể” khỏe mạnh thì mới đủ sức “đề kháng” được nhiều thứ “bệnh”, mới xây dựng và thực hiện được mục tiêu, kế hoạch đặt ra. Vì vậy, để chống lại các quan điểm sai trái, thù địch, chống lại chiến lược “Diễn biến hòa bình” của các thế lực thù địch trong giai đoạn hiện nay biện pháp quan trọng là phải xây dựng được một đội ngũ cán

bộ, đảng viên có đủ “sức khỏe”, đủ trí lực, góp phần ngăn chặn có hiệu quả “một bộ phận” cán bộ, đảng viên suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, phai nhạt lý tưởng cách mạng, giảm sút ý chí phấn đấu, ngại khó, ngại khổ, ngại gian nan...

Ngày 22-10-2019 Bộ Chính trị đã ban hành Nghị quyết số 35-NQ/TW về Tăng cường bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, đấu tranh phản bác các quan điểm sai trái, thù địch trong tình hình mới. Nghị quyết nhấn mạnh: Bảo vệ vững chắc nền tảng tư tưởng của Đảng, đấu tranh phản bác có hiệu quả các quan điểm sai trái, thù địch là một nội

dung cơ bản, hệ trọng, sống còn của công tác xây dựng, chỉnh đốn Đảng, là nhiệm vụ quan trọng hàng đầu của toàn Đảng, toàn quân, toàn dân. Nghị quyết cũng chỉ ra những nội dung mà các thế lực thù địch đang âm mưu chống phá, trong đó có việc phủ nhận tư tưởng Hồ Chí Minh, phủ nhận những giá trị to lớn trong tư tưởng của Người.

Mới đây, tại Đại hội XIII của Đảng, bên cạnh việc đánh giá những kết quả đạt được của công tác tư tưởng nhiệm kỳ vừa qua, Đại hội cũng chỉ rõ những hạn chế của công tác này, đó là: “*Công tác tư tưởng có nơi, có lúc chưa thực sự được cấp ủy coi trọng, chưa kịp thời, tính thuyết phục chưa cao... Công tác đấu tranh phản bác, ngăn chặn các thông tin xấu độc, quan điểm sai trái, thù địch có lúc, có nơi còn bị động, thiếu sắc bén, tính chiến đấu chưa cao...*”¹.

Để bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, đấu tranh, phản bác các quan điểm sai trái, thù địch, nhất là những âm mưu chống phá, phủ nhận tư tưởng Hồ Chí Minh, ngày 15-05-2016, Bộ Chính trị đã ra Chỉ thị 05-CT/TW về *tiếp tục đẩy mạnh học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh* trong toàn Đảng, toàn quân và toàn dân ta là hết sức quan trọng trong giai đoạn hiện nay, để việc học tập và làm theo Bác trở thành thói quen, nếp sống và phương pháp làm việc của các tổ chức trong hệ thống chính trị cũng như của cán bộ, đảng viên và mọi người dân Việt Nam.

Tổng kết, đánh giá kết quả thực hiện Chỉ thị 05-CT/TW, bên cạnh những kết quả đạt được, Bộ Chính trị (khóa XIII) đã chỉ rõ việc tổ chức triển khai thực hiện Chỉ thị 05 còn bộc lộ một số hạn chế: “Việc tu dưỡng, rèn luyện, làm theo Bác, nhất là trách nhiệm nêu gương của cán bộ, đảng viên, đặc biệt người đứng đầu chưa thường xuyên; một số cán bộ, đảng viên suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, vi phạm các quy định của Đảng, vi phạm pháp luật”².

Để tiếp tục thực hiện Chỉ thị 05 của Bộ Chính trị về học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh thời gian tới đạt hiệu quả thiết thực, vấn đề đặt ra là, cần tiếp tục nâng cao nhận thức cho cán bộ, đảng viên về nội dung, giá trị và ý nghĩa to lớn của tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh.

Theo tư tưởng Hồ Chí Minh, cán bộ, đảng viên vừa là người lãnh đạo, quản lý vừa là người đầy tớ, là công bộc trung thành của nhân dân. Đây là tư tưởng độc đáo của Người, đồng thời là sự cụ thể hóa tư tưởng của các nhà kinh điển của Chủ nghĩa Mác - Lênin về đạo đức cách mạng, về tiêu chuẩn của người cán bộ, đảng viên.

Hồ Chí Minh dùng khái niệm “*dân*” hay “*nhân dân*” được hiểu là nhân dân lao động. Người đặt cán bộ, đảng viên trong mối quan hệ với nhân dân lao động, ở đó nhân dân lao động là người chủ và làm chủ đất nước, làm chủ quốc gia dân tộc, còn cán bộ, đảng viên là đầy tớ, là công bộc phục vụ nhân dân. Quan niệm trên chính là yêu cầu về đạo đức cách mạng đối với mỗi cán bộ, đảng viên.

Khái niệm “*đầy tớ*”, “*công bộc*” đã có từ thời phong kiến, là hai khái niệm có cùng bản chất. Theo *Từ điển tiếng Việt* thì khái niệm “*đầy tớ*” là “Người đi ở trong xã hội cũ, trong quan hệ với chủ. *Làm đầy tớ của dân*”³, còn “*công bộc*” là: “Người phục vụ chung cho dân, trong quan hệ với dân”⁴. Bác dùng từ cũ để cho đội ngũ cán bộ, đảng viên và nhân dân dễ hiểu nhưng theo nội dung mới. Đây là một sự “*Việt hóa*” tư tưởng về người cán bộ, người cộng sản của các nhà kinh điển cho phù hợp với thực tiễn Việt Nam.

Trong tác phẩm *Tuyên ngôn của Đảng Cộng sản* (xuất bản tháng 2-1848) C.Mác và Ph.Ăngghen viết: “*Vậy là về mặt thực tiễn, những người cộng sản là bộ phận kiên quyết nhất trong các đảng công nhân ở tất cả các nước, là bộ phận luôn luôn thúc đẩy phong trào tiến lên về mặt lý luận, họ hơn bộ phận còn lại của giai cấp vô sản ở chỗ là họ hiểu rõ*

những điều kiện, tiến trình và kết quả chung của phong trào vô sản”⁵.

Cụ thể hóa và để cho dễ hiểu đối với người Việt Nam, Hồ Chí Minh đã đưa ra tư tưởng: người cán bộ, đảng viên vừa là người lãnh đạo, quản lý, vừa là người đầy tớ, là công bộc của nhân dân.

Xét theo lô gích hình thức thì tư tưởng này có vẻ mâu thuẫn. Vì đã là người lãnh đạo, quản lý thì làm sao có thể là đầy tớ, là công bộc của nhân dân. Trong xã hội phong kiến trước đây, ông chủ như là phụ mẫu (*cha, mẹ*) của dân. Còn đầy tớ, công bộc hay nô bộc là người hầu hạ và chịu sự quản lý của người chủ, người chủ bảo làm gì thì làm việc đó mà không được làm khác. Như vậy, xét dưới góc độ quản lý, trong xã hội cũ trước đây, thì người quản lý là ông chủ, còn đầy tớ, công bộc là người bị quản lý. Đây là hai cực đối lập nhau, là ranh giới để phân biệt đẳng cấp (*giai cấp*) trong xã hội phong kiến trước đây, không thể có người lãnh đạo, quản lý lại là đầy tớ và ngược lại, không thể có người đầy tớ lại là người lãnh đạo, quản lý; và càng không thể có ông chủ là người bị quản lý hay người bị quản lý lại là ông chủ.

Nghiên cứu tư tưởng Hồ Chí Minh dưới góc độ quản lý, giúp ta hiểu rõ thêm khái niệm nhân dân và công bộc, cũng như vì sao trong xã hội mới hiện nay ở nước ta, người cán bộ, đảng viên vừa là người lãnh đạo, quản lý lại vừa là người đầy tớ, là công bộc của nhân dân.

Xét theo mối quan hệ thứ nhất (*chiều thứ nhất*) giữa cán bộ, đảng viên với nhân dân thì: người cán bộ, đảng viên là người lãnh đạo, người quản lý còn nhân dân là người chịu sự lãnh đạo, quản lý; tức là, cán bộ, đảng viên là chủ thể của lãnh đạo, quản lý còn nhân dân lao động là đối tượng chịu sự lãnh đạo, quản lý. Người cán bộ, đảng viên lãnh đạo, quản lý bằng việc xây dựng đường lối, chủ trương, chính sách, kế hoạch và tổ chức thực hiện chúng để phục vụ nhân dân. Còn người dân với tư cách là người chịu sự lãnh đạo, quản

lý phải tuân theo sự quản lý của cán bộ nhằm thực hiện những đường lối của Đảng, chính sách, pháp luật Nhà nước.

Quản lý, lãnh đạo trong xã hội của chúng ta ngày nay khác về chất so với xã hội phong kiến cũ trước đây. Nếu như trong xã hội phong kiến cũ trước đây, vua, quan đề ra chính sách quản lý như thế nào thì người dân phải tuân theo như thế nếu không sẽ bị xử phạt. Trong xã hội mới hiện nay, cán bộ, đảng viên là người thay mặt Đảng, Nhà nước tổ chức và lãnh đạo quản lý, triển khai chủ trương, đường lối, chính sách, pháp luật. Để triển khai đường lối chủ trương, pháp luật, Đảng, Nhà nước luôn xin ý kiến của nhân dân. Cán bộ, đảng viên là người tổ chức thực hiện đường lối, chính sách, pháp luật với mục đích cuối cùng là vì dân, và như vậy, cán bộ, đảng viên là người lãnh đạo, quản lý đồng thời cũng là người phục vụ nhân dân.

Xét theo mối quan hệ thứ hai (*chiều thứ hai*) giữa nhân dân lao động với cán bộ, đảng viên thì: nhân dân lao động là người chủ, còn cán bộ, đảng viên là đầy tớ, là công bộc, tức là nhân dân lao động là chủ thể của quyền lực, còn cán bộ, đảng viên là người được nhân dân ủy quyền, thực hiện sự ủy quyền này để làm cho nhân dân trở thành chủ thể thực sự của quyền lực. Nhân dân lao động là chủ thể của quyền lực bao gồm: quyền lực kinh tế, quyền lực chính trị (*mà cơ bản là quyền lực nhà nước*), quyền lực văn hóa, quyền lực khoa học kỹ thuật... Cán bộ, đảng viên có trách nhiệm làm cho quyền lực của nhân dân được thể hiện trong thực tế trên tất cả các lĩnh vực của đời sống xã hội, mà cơ bản và quan trọng nhất là trên lĩnh vực kinh tế và chính trị.

Nguyên tắc lãnh đạo, quản lý đặt ra yêu cầu cán bộ, đảng viên phải có quyền lực nhất định (*theo cương vị đảm nhận*). Quyền lực này do nhân dân “*ủy quyền*” mà tạo thành nên người dân có quyền giám sát các hoạt động của cán bộ, đảng viên và các tổ chức trong hệ thống chính trị. Đường lối, chính sách, pháp luật của

Đảng và Nhà nước là phương tiện, công cụ để nhân dân thực hiện quyền làm chủ của mình. Mọi quan hệ giữa quyền, nghĩa vụ, trách nhiệm của cán bộ, đảng viên đối với nhân dân đã được Hồ Chí Minh khẳng định: Nếu dân đói, dân rét, dân dốt, dân ốm là Đảng và Chính phủ có lỗi⁶; và, “Nếu Chính phủ làm hại dân thì dân có quyền đuổi Chính phủ”⁷.

Xuất phát từ nghĩa “*phục vụ*” thì lãnh đạo, quản lý là đầy tớ. Dù là người lãnh đạo, quản lý hay là đầy tớ thì người cán bộ, đảng viên đều nhằm mục tiêu phục vụ nhân dân, làm cho nhân dân phát huy vai trò làm chủ của mình trên tất cả các lĩnh vực của đời sống xã hội.

Như vậy, cán bộ, đảng viên với hai tư cách: vừa là người lãnh đạo, quản lý, vừa là người đầy tớ, công bộc của nhân dân. Hai tư cách này có quan hệ biện chứng với nhau, đan xen, hòa quện với nhau. Cán bộ, đảng viên là người lãnh đạo, quản lý thông qua việc xây dựng và tổ chức thực hiện đường lối, chính sách nhằm phục vụ nhân dân lao động, vì vậy họ là người lãnh đạo nhân dân lao động. Ngược lại, cán bộ, đảng viên phục vụ nhân dân, làm cho đời sống nhân dân lao động ngày càng được nâng cao về mọi mặt, đó là lúc họ là đầy tớ thực sự của nhân dân.

Theo Hồ Chí Minh, làm cách mạng không phải để làm quan, không phải cứ gắn lên trán chữ cộng sản mà được người dân tin yêu, mà làm cách mạng là để đem lại đời sống ấm no, hạnh phúc cho nhân dân, tức là làm đầy tớ, công bộc và phải trung thành với nhân dân, để nhân dân “*chọn mặt gửi vàng*”.

Tư tưởng về người cán bộ, đảng viên vừa là người lãnh đạo, quản lý, vừa là người đầy tớ, là công bộc trung thành đối với nhân dân lao động của Hồ Chí Minh đến nay còn nguyên giá trị. Nó có tác dụng to lớn trong giáo dục đạo đức cách mạng cho cán bộ, đảng viên, đặc biệt khi tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, bệnh cơ hội, chủ nghĩa cá nhân và tệ quan liêu, tham nhũng, lãng phí trong một bộ phận cán bộ, đảng viên

đang diễn ra nghiêm trọng làm ảnh hưởng lớn đến uy tín, vai trò lãnh đạo của Đảng hiện nay.

Bản thân V.I.Lênin khi lãnh đạo giai cấp vô sản và quần chúng lao động nước Nga xô viết xây dựng chủ nghĩa xã hội cũng đã cảnh báo: khi người cộng sản khi đã giành được quyền lãnh đạo, nếu không tu dưỡng tốt, không phấn đấu trở thành đội tiên phong của giai cấp thì sẽ có nguy cơ xa rời quần chúng, và dễ mắc bệnh đặc quyền, đặc lợi, tham nhũng...⁸.

Ở Việt Nam ngay sau khi giành chính quyền, trong tác phẩm *Đời sống mới* (viết tháng 3-1947), Hồ Chí Minh cũng yêu cầu mọi cán bộ cần làm gương “*đời sống mới*” cho nhân dân học tập, bắt chước, noi theo, bởi lẽ, “*Những người trong các công sở đều có nhiều hoặc ít quyền hành. Nếu không giữ đúng Cần, Kiệm, Liêm, Chính thì dễ trở nên hủ bại, biến thành sâu mọt của dân*”⁹. Bởi vì “*Trong điều kiện hòa bình xây dựng, khi Đảng nắm giữ vai trò lãnh đạo xã hội, luôn có những điều kiện, hoàn cảnh có tính hai mặt, vừa bảo đảm cho vai trò chính trị của Đảng, vừa có thể nảy sinh những động cơ vụ lợi, không trong sáng*”¹⁰.

Từ thực tiễn xây dựng đất nước sau 35 năm đổi mới, 30 năm thực hiện *Cương lĩnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội* (1991), với cả những thành công và hạn chế, Đại hội XIII của Đảng đã chỉ rõ: “*Tham nhũng, lãng phí trên một số lĩnh vực, địa bàn vẫn còn nghiêm trọng, phức tạp với những biểu hiện ngày càng tinh vi, gây bức xúc trong xã hội. Tham nhũng vẫn là một trong những nguy cơ đe dọa sự tồn vong của Đảng và chế độ ta*”¹¹.

Trước đó, từ Hội nghị giữa nhiệm kỳ khóa VII (1994), Đảng ta đã chỉ ra 4 nguy cơ mà Việt Nam đang phải đối mặt: nguy cơ tụt hậu về phát triển kinh tế; nguy cơ chệch hướng xã hội chủ nghĩa; nguy cơ diễn biến hòa bình; và nguy cơ tham nhũng, lãng phí¹². Trong 4 nguy cơ đó, nguy cơ tham nhũng, lãng phí “*...đang cản trở việc thực hiện đường lối, chủ trương, chính sách của Đảng, gây bất bình và làm*

giảm lòng tin trong nhân dân”¹³. Từ tham nhũng, lãng phí sẽ dẫn đến phát triển tụt hậu, sẽ dẫn đến chệch hướng xã hội chủ nghĩa và là mảnh đất tốt cho “Chiến lược Diễn biến hòa bình” diễn ra. Thực tế ở các nước xã hội chủ nghĩa thuộc Liên Xô và Đông Âu trước đây đã chứng minh điều đó.

Từ ngày 03-02-2007, Trung ương Đảng đã phát động cuộc vận động: “*Học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh*”, theo đó, cuộc thi “*Báo cáo viên giỏi kể chuyện về tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh*” được triển khai năm 2007 là một hình thức hưởng ứng cuộc vận động đó. Qua thực tiễn triển khai, ngày 14-05-2011, Bộ Chính trị ban hành Chỉ thị 03-CT/TW về *tiếp tục đẩy mạnh việc học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh*. Ngày 15-05-2016 Bộ Chính trị ban hành Chỉ thị 05-CT/TW về *tiếp tục đẩy mạnh việc học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh* nhằm triển khai sâu rộng hơn nữa việc học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách của Người trong đội ngũ cán bộ, đảng viên và các tầng lớp nhân dân.

Cuộc vận động này có hai nội dung quan trọng, đó là: “*học tập*” và “*làm theo*” tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh. Hai nội dung này thể hiện mối quan hệ giữa học đi đôi với hành, lý luận đi đôi với thực tiễn. Điều này là sự tiếp tục quán triệt tư tưởng Hồ Chí Minh về sự thống nhất giữa lý luận và thực tiễn: “Thống nhất giữa lý luận và thực tiễn là một nguyên tắc căn bản của chủ nghĩa Mác - Lênin. Thực tiễn không có lý luận hướng dẫn thì thành thực tiễn mù quáng. Lý luận mà không liên hệ với thực tiễn là lý luận suông”¹⁴. Ngày nay, lời dạy của Người càng có ý nghĩa với những vấn đề thực tiễn của đất nước.

“*Học tập*” là điều kiện cần, bởi chỉ có học tập ta mới hiểu sâu sắc về tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh, để nó “*thấm vào tim, vào óc của mình*”. Từ nhận thức đúng ta mới có hành động đúng trong cuộc sống cũng như trong công tác theo tấm gương của Người.

Nhưng nội dung “*làm theo*” mới là điều kiện đủ, đặc biệt đối với mỗi cán bộ, đảng viên. Học tập mà không làm theo thì học tập đó chẳng có ý nghĩa gì. Nếu chỉ dừng lại ở các cuộc vận động, cuộc thi hay phong trào thì chưa đủ, bởi dễ gây tốn kém, lãng phí, và đi ngược lại với tư tưởng của Hồ Chí Minh.

Điều quan trọng hơn là “*làm theo*”, đây là vấn đề có ý nghĩa quyết định, là đích cần phải đến của việc thực hiện Chỉ thị số 05-CT/TW, tức là phải biến tư tưởng, đạo đức và phong cách Hồ Chí Minh trở thành thói quen, nếp sống, ý thức của mỗi công dân Việt Nam nói chung và mỗi cán bộ, đảng viên nói riêng trong cuộc sống, lao động và học tập.

Để việc học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh đi vào chiều sâu, thiết thực, mỗi cán bộ, đảng viên cần khắc phục những biểu hiện thiếu chuẩn mực trong việc rèn đức, luyện tài, cụ thể như sau:

Thứ nhất, chí đề cao tài mà xem nhẹ, thậm chí không cần đức. Nói cách khác, những con người này chỉ vun vén, coi trọng lợi ích cá nhân mà xem nhẹ, thậm chí không cần cống hiến cho tập thể, cho cộng đồng. Đây là biểu hiện rõ nhất của chủ nghĩa cá nhân vị kỷ luôn đòi hỏi ở tập thể và cộng đồng nhiều hơn đòi hỏi từ chính mình. Những con người rơi vào chủ nghĩa cá nhân thường là người chưa làm đã đòi hỏi đãi ngộ, phải được chăm lo hơn người khác, mặc dù sự cống hiến của họ không bằng người khác. Họ có thể có tài, nhưng không dùng cái tài vào công việc chung, chỉ giỏi “*luôn, lách*” những quy định hiện hành để trục lợi cho mình, mà không phải vì tập thể. Nếu leo được lên những vị trí cao trong tổ chức những con người này dễ tạo dựng “*cánh hẩu*”, dễ dẫn đến “*phá nát*” tập thể. Những người mắc phải căn bệnh cá nhân chủ nghĩa nói trên sẽ trở thành người “*vô dụng*”, thậm chí là có hại cho sự nghiệp cách mạng của Đảng.

Thứ hai, đề cao đức, coi đức là gốc mà không chịu học tập, rèn luyện để nâng cao năng

lực, trình độ. Đạo đức cách mạng bao gồm cả tài và đức mà không thể đề cao cái này và hạ thấp cái kia. Bởi lẽ, những người có đức mà không có tài sẽ khó, thậm chí không thể làm tốt công việc do Đảng và nhân dân giao phó, và như vậy, họ không có lợi gì cho cách mạng.

Trong cuộc sống đã có không ít những con người không làm hại ai cả, không lấy đi của tập thể cái gì, nhưng cũng không đem lại cho tập thể cái gì, tức là tập thể không thể phát triển được. Những cán bộ, đảng viên như vậy, Đảng và Nhà nước ta sẽ không cần đến, vì anh ta chẳng khác gì “*Bụt*” ở trong chùa. Chúng ta cũng không thể suy nghĩ giản đơn, rằng chỉ có “*Mơ cau, quả cà*” là có thể xây dựng chủ nghĩa xã hội như trước đây, mà phải hăng say lao động, phát huy sáng kiến, cải tiến sản xuất để có cuộc sống no đủ, nhất là trong điều kiện đi lên chủ nghĩa xã hội có xuất phát điểm thấp như Việt Nam.

Thứ ba, tỏ ra mình là người có đạo đức cách mạng - tức là tỏ ra có năng lực trình độ và sẵn sàng cống hiến vì tập thể, vì cộng đồng để được bầu hoặc bổ nhiệm (bằng chương trình hành động “*rất kêu*” để tranh cử hoặc bằng nhiều cách vận động hành lang để được bổ nhiệm). Nhưng khi được bầu hoặc bổ nhiệm chức vụ thì họ không làm lợi được gì cho tập thể vì họ không có năng lực, trình độ thực tế. Những con người này giỏi “*che chắn*”, sẵn sàng lợi dụng vị trí công tác nhằm “*rút ruột*” tài sản của tập thể biến thành của riêng mình. Đây là những kẻ cơ hội, chỉ có hại cho tập thể¹⁵. Đây là kiểu người “*nguy hiểm*” nhất vì nó sẽ dẫn tới nguy cơ tham ô, tham nhũng, đe dọa sự tồn vong của Đảng và chế độ ta.

Tóm lại, tích cực học tập tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh, để xứng đáng là người cán bộ cách mạng, người đầy tớ, công bộc của nhân dân, là yêu cầu quan trọng đối với mỗi cán bộ, đảng viên hiện nay. Khẩu hiệu “*Đảng viên đi trước, làng nước theo*

sau”, có hiệu quả như thế nào cần hết sức cụ thể (đi trước như thế nào, ra sao...), và để làm được điều đó, việc tích cực học tập nói trên là một trong những điều kiện quan trọng để hiện thực hóa □

^{1, 11} Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*, Nxb. CTQGST, H., 2021, tập 1, tr.90-91; tr.93.

² Xem: <https://tulieuvankien.dangcongsan.vn/he-thong-van-ban/van-ban-cua-dang/ket-luan-so-01-kltw-ngay-1852021-cua-bo-chinh-tri-ve-tiep-tuc-thuc-hien-chi-thi-so-05-cttw-ngay-1552016-cua-bo-chinh-tri-7430>

^{3, 4} *Từ điển tiếng Việt*, Nxb. Đà Nẵng - Trung tâm Từ điển học, Hà Nội - Đà Nẵng. 1998, tr.293; 200.

⁵ C.Mác và Ph.Ăngghen: *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 1995, tập 4, tr.614-615.

⁶ Xem: Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 2011, tập 9, tr.518.

⁷ Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 2011, tập 5, tr.75.

⁸ Xem: V.I.Lênin, *Toàn tập*, Nxb. CTQGST, H., 2006, tập 44, tr.517.

⁹ Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 2011, tập 5, tr.122.

¹⁰ Tạ Ngọc Tấn: *Những bài học về xây dựng Đảng nhìn nhận dưới ánh sáng của Cách mạng Tháng Mười Nga và sự tan rã của mô hình xã hội chủ nghĩa ở Liên Xô và Đông Âu*, Tạp chí Cộng sản, số 780 (10-2007), tr.29.

¹² Xem: Đảng Cộng sản Việt Nam, *Văn kiện Đại hội Đảng thời kỳ đổi mới* (Đại hội VI, VII, VIII, IX), Nxb. CTQG, H., 2005, tr.404.

¹³ Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ IX*, Văn phòng Trung ương Đảng, H., 2001, tr.67.

¹⁴ Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 2011, tập 11, tr.95.

¹⁵ Những người này thường có sự “*đầu tư*” (bằng tiền tệ, quan hệ hoặc giờ mác “*hậu duệ*”) để leo lên những chức vụ cao nhất có thể. Khi leo lên được rồi thì tìm cách “*thu hồi vốn*” đã bỏ ra, cả “*gốc và lãi*”, do vậy, nhóm này sẽ rất có hại cho xã hội nên cần kiên quyết loại bỏ.